

Çalışma notumdur, tamamını yayınlıyorum.

41:44 ayetinin önce geleneksel çevirisini vereyim:

Eğer biz onu A'cemi (Arapça olmayan bir dilde) olan bir Kur'an kılsaydık, herhalde derlerdi ki: 'Onun ayetleri açıklanmalı değil miydi? Arap olana, A'cemi (Arapça olmayan bir dil)mi?' De ki: 'O, iman edenler için bir hidayet ve bir şifadır. İman etmeyenlerin ise kulaklarında bir ağırlık vardır ve o (Kur'an), onlara karşı bir körlüktür. İşte onlara (sanki) uzak bir yerden seslenilir.'

Veleve ce'alnâhu kur-ânen a'cemiyyen lekâlû levlâ fussilet âyâtuh(u)(s) e-a'cemiyyun ve 'arabiy(yun)(k) kul huve lilležîne âmenû huden ve şifâ/(un)(s) velležîne lâ yu/minûne fî âzânihim vakrun ve huve 'aleyhim 'amâ(en)(c) ulâ-ike yunâdevne min mekânin ba'îd(in)

Tüm çeviriler "ittifakla" bu şekilde.

Bu yazıda, ben bu konuyu çalışmak isteyenler için kendi çalışma notlarımı sunacağım.

Ayeti okuduğumda ilk şu soruyu sordum. Bir İngiliz "bu Kitap İngilizce değil Arapça, neden benim dilimde değil, oturup ben neden Arapça öğrenecekmişim?" dese ne dersiniz? Haklı gibi durmuyor mu bu sözleri?

Bulgu 1: Kuran'da acem'in zıddı arap kelimesi ile verilmiştir. Bunu uzun uzun ispata girişmeyeceğim ama bakın Müfredat'ta bile arap kelimesi için ne diyor?

Örftte اَعْرَابِيّ kelimesi, çölde yaşayanlara mensûp kişilere ad olmuştur. عَرَبِيّ : Fasih konuşan. اِعْرَاب : Açıklamak. اَعْرَبَ عَنْ نَفْسِهِ /İçindekini ifâde etti, denir. Hadiste de şöyle geçmektedir: اَلْتَّيْبُ تُعْرَبُ عَنْ نَفْسِهَا : Dul kadın, (nikâhta) kendi arzusunu açıkça ifâde eder. Hadisteki تُعْرَبُ sözü, تُبَيِّنُ /açıklar anlamındadır.

اِعْرَابُ الْكَلَامِ : Söz fesahatinin açık olmasıdır. Dilcilerin örfünde ise, اِعْرَاب ; kelimelerin sonuna gelen hareketler ve sükûnlar anlamındadır. عَرَبِيّ : Fasih açık söz. Allah buyurur ki: اِنَّا اَنْزَلْنَاهُ

فُرَأْنَا عَرَبِيًّا لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ : Anlayasınız diye biz onu apaçık bir Kur’ân olarak indirdik (12/Yûsuf 2);
كِتَابٌ فُصِّلَتْ آيَاتُهُ فُرَأْنَا عَرَبِيًّا لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ : Bilen bir toplum için âyetleri açıklanmış, apaçık, okunan bir kitaptır (41/Fussilet 3);
وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَاهُ : İşte biz onu, apaçık bir hüküm olarak indirdik (13/Ra’d 37).

Bir de acem kelimesine bakalım:

عُجْمَةٌ kelimesi, اِبَاتَةٌ /açık olma’nın zıddıdır. اِعْجَامٌ : Belirsiz yapmak/karıştırmak. Bir evin sakinlerinin içinden çıkıp cevap verecek kimse kalmadığında; اِسْتَعْجَمَتِ الدَّارُ denir. Bundan dolayı bazı Araplar, bayındır ve içinde yaşayanların olduğu evden kinâye olarak şöyle demiştir: حَرَجْتُ عَنْ بِلَادٍ تَنْطِقُ : Konuşan bir memleketten çıktım.

Râgıb el-İsfahânî’nin el-Müfredât fî Garîbi’l Kur’ân eserinden bu satırları ispat olması için değil “bakın ben uydurmuyorum burada bile geçiyor” demek için veriyorum.

Ayeti okuduğumda şu ikinci soruyu soruyorum. Ne diyorlar?

‘Onun ayetleri açıklanmalı değil miydi? Arap olana, A’cemi (Arapça olmayan bir dil) mi?’

Şimdi size birisi Çince bir kitap getirse ve bu Tanrı’dan mesaj dese siz “onun ayetleri fussilet olmalı” diye mi itiraz edersiniz? (FE-SA-LE Aralarında bir boşluk oluşuncaya kadar iki şeyden birini diğerinden uzaklaştırmak demektir. Fussilet için ben “net hüküm” anlamını çıkardım. Anlamı tam olarak ne olursa olsun, Çince kitaba “kardeş şunu Türkçeye çevir de getir, dersiniz, bu cümleler açıklamalı, detaylı olsaydı gibi bir itirazda bulunmazsınız.)

Bulgu 2: Ayette el-Kur’an ifadesi geçmiyor.” kur-ânen a’cemiyyen”ifadesi geçiyor. Burada özel isim olan “el”-Kuran kitabı kastedilmiyor. Sizin ona Kitap’tan toplayıp sunduğunuz öğreti bütünü kastediliyor. Buna şimdilik öğreti karşılığını uygun buldum.

26:198’e bakalım:

Velev nezzelnâhu ‘alâ ba’di-l-a’cemîn(e)

Fekaraehu ‘aleyhim mâ kânû bihi mu/minîn(e)

Kežâlike seleknâhu fî kulûbi-Imucrimîn(e)

Kur'ân'ı Arap olmayanlardan birisine (el-acem'e) indirseydik de,

Böylece onlara okusaydı, yine ona iman edecek değillerdi.

Biz onu mücrimlerin kalblerine öyle sokmuşuzdur.

Yine bu mealde de ittifak var. Bu çevirideki tuhaflığı mealicler neden görememiş? Elbette Kitap (nasıl olacaksa) başka dildeki birine inseydi, ne kendisine inen anlardı, ne de anlamadığı için zaten kimseye anlatamazdı.

192'den itibaren okursanız burada başka bir şey anlatılıyor ama maalesef ki maalesef tüm mealciler bunu anlamamış. (ben anladım demiyorum, ancak şunu diyorum, benim bile tespit ettiğim çok basit noktaları tespit etmeden çeviri yapmışlar, tespit etselerdi asla elleri varmazdı bu çevirileri yapmaya)

Şimdi, bu yazıda uzun uzadıya neden bu sonuca ulaştığımı yazmayacağım ancak ben diyorum ki, Kuran ARAP'ça değildir. Arap harflerini ve Arapça gramer yapısını kullanmıştır ancak iddiam o ki, tamamen kendi lisanını oluşturmuş bir kitaptır. Özellikle "kıssalar" bize bu lisanı/bu dili öğretir. Bu dili Kitab'a güverek çalışanlar öğrenebilir, peygamber dahi bu Kitab'a oturup çalışmıştır.

2:285 Elçi Rabbinden kendisine tüm indirilenlere iman etti, mü'minler de iman ettiler.

Elçi kendisine indirilene neden iman etsin, zaten ona inmiyor mu?

Elçi de beraberindekiler de tıpkı bizim de yapmamız gerektiği gibi bu kendine has özel lisanı olan Kitap'a oturup çalışmalıyız. Nasıl çalışacağız, çalışırken neler olacak, hangi aşamalardan geçeceğiz , ne gibi zorluklarla karşılaşacağız, etraftakiler bize neler diyecek, inanın hepsi tek tek Kitap'ta yazıyor.

41:44 ayetinin önce kendi yaptığım çevirisini vereyim, sonra da bu çeviriyi hayattan bir örnekle sunmaya çalışayım. Umarım çalışırken bu notlar işinize yarar.

Yanışlarını birlikte tartışmak dileğiyle.

Biz onu anlaşılmaz/belirsiz bir öğreti kılsaydık (size belirsiz, anlaşılmaz bir şekilde sunsaydık) , ayetleri fussilet olmalı diye (belirli net hükümleri içermeli diye) suçlardılar. Anlaşılmaz olan anlaşılır mı? (Bunu mu iddia ediyorsunuz?) (öyle dediklerinde) De ki: ‘O, GÜVENENLER için bir hidayet ve bir şifadır. GÜVENMEYENLER için ise kulaklarında bir ağırlık vardır ve o (öğreti), onlara karşı bir körlüktür. İşte onlara (sanki) uzak bir yerden seslenilir.’

ÇOK YAŞANILAN BİR DİYALOG

(Ayette geçen kelimeleri çalıştıktan sonra bir bütün olarak ne anladığımı yazıya dökmek en zoru her zaman. Video/canlı yayın yapıp sallayanlar bu konuda rahat □

Ayeti çalışırken çokça yaşadığım/yaşanılan bir diyalog ile ayetin çok uyduğunu düşündüm, ayet bunu aklıma getirdi. Bu sebeple size 41:44 ayetindeki ifadeleri -başka 2 ayet de bonus ben ekledim bulabilecek misiniz bakalım:) – içeren bir diyalog hazırladım. Söylediğim gibi, yanışlarım varsa birlikte tartışmak en güzelidir.)

-Yalnızca Kuran yeter! Kuran apaçık, detaylı, mübindir. (arabiyyendir)

- Kuran (arabiyyen ise) yeterliyse, detaylıysa bana namaz nasıl kılınır yazıyor mu, göster?

-Yazıyor mu yazmıyor mu bakalım. Ancak önce Kitab’a güvenmen gerek. ‘O, GÜVENENLER için bir hidayet ve bir şifadır.Eğer yazmıyorsa yoktur, yazıyorsa vardır. Bu iş ön kabülle olmaz. Sen zaten bir şeyin olduğuna karar vermişsin, Kitapta yoksa Kitap eksik demiş oluyorsun farkında mısın?

-40 tane ilmi bilmeden Kuran’ı anlayamazsın. Tek başına anlaşılmaz bir Kitap bu! Peygamber

açıklamıştır. Sen tek başına ANLAŞILAMAZ bu kitabın ANLAŞILIR MI olduğunu iddia ediyorsun!

-Neyi anlamıyorsun Kuran'dan haydi sor. Eğer Kuran anlaşılmaz bir Kitap olsaydı...

-Haydi göster bana namazı. Ben bak okuyorum yok, kaç rekat yok, tekbir nasıl alınır yok, ta'dil-i erkan yok, namazı bozan haller yok, otururken ne okuyacağız yok, ayetler fussilet olmalıydı madem sen haklıysan! Bu detaylar yazmalıydı!

-Kardeş burada Salat yazıyor. Anlatıyorum, şu , şu ,şu ispatlarla bu kitapta salat şu anlamdadır.

-Sen vallahi kendi reyinden heva ve hevesinden uyduruyorsun, bunca yıl bunca alim vallahi hiçbir tanesi böyle sapıkça şeyler demedi.

-Kardeş sana sanki uzak bir yerden sesleniyorum. Bir sürü ispat yaptım Kitaptan, eğer hatalı çıkarımlar yaptımsa söyle birlikte düzeltelim.

-Vallahi kimden öğreniyorsunuz bunları, sizin bu söylediklerinizin kaynağı dışarıda, dış güçler, belirli mihraklar ben biliyorum. (bir BEŞER öğretiyor size bunları)

-O kastettiğin dış mihrakların yaslandıkları öğretiler anlaşılmazdır. Bu öğretiyi beyyinel (delilli) anlaşılır bir lisanla. Sen neden bu Kitab'a güvenmiyorsun, tek başına yetmez mi diyorsun?

-Vallahi yetmez, ne diyor ayette "ve ati Allah ve ati resul...."

-İyi de kardeş, bak sen de Kitaptan ispat sundun bana, madem Kitaptan ispat sundun, Kitaba güveniyorsun demektir. O halde dur sana anlatayım o ayet ne demek?

-Sus!Zındık! Vallahi sen bir meselede Kuran'dan ayrı ayrı 600 ispat getirsen de ben vallahi dinlemem seni billahi dinlemem. Biz yolumuzdan sapmayız. Hak yol bizimkisi. Alimlerimiz...